SĂ GĂSEȘTI ÎN TINE PUTEREA DE A O LUA MEREU DE LA CAPĂT...

Dialog intim cu...

NICOLAE POP

Există în jocurile colective mulți sportivi care găsesc cu ușurință drumul spre glorie personală, spre popularitate, spre inima marelui public. Interlocutorul nostru de astăzi nu ni s-a părut un astfel de privilegiat, ci mai de grabă un autentic om de echipă, un sportiv care pune sufletul în slujba echipei, săltînd-o cît poate și nu sprijinindu-se pe ea spre a se înălța pe sine. **Nicolae Pop** este, la 27 de ani, căpitanul echipei naționale de volei, de doi ani maestru al sportului, dar nu a fost și o mare vedetă...

— Crezi că această particularitate decurge din absența unui grăunte în plus de talent ?

— *Cine știe ? Dacă însă ar fi să împart personalitatea jucătorului de volei Nicolae Pop în componentele sale majore — calități fizice, talent, muncă — eu însumi n-aș da decît cîteva procente talentului. Împlinirea, după părerea mea, înseamnă procentajul maxim acordat muncii serioase, efortului dus pînă la limita posibilităților, pînă la sacrificiu. O spun ca unul care am urcat treptele afirmării sportive prin eforturi colosale, de la început.*

— Cînd a fost acest început?

— *A fost un început cam tardiv pentru marea performanță. Abia la 17 ani. Am pornit, deci, la drum cu un mare handicap față de generația mea, însă eforturile de a o ajunge din urmă mi-au fost înlesnite de avantajul unei structuri fizice sportive. În comuna natală, Hodac, comună de munte situată lîngă Reghin, unde sînt mulți tineri viguroși și mari iubitori ai sportului, făcusem schi, fotbal și mai ales handbal. Voleiul l-am început spre terminarea liceului, la Tg. Mureș, cînd am fost remarcat de antrenorul Ladislau Grün, de la fosta școală sportivă. După scurt timp, însă, am cochetat cu baschetul și m-am reîntors la... handbal. A fost supărare mare în colectivul de volei și curînd a trebuit să dau o declarație scrisă, în fața echipei și a antrenorului, cum că în viața mea nu voi face alt sport decît volei.*

— A fost greu drumul spre consacrare ?

— *N-a fost ușor. Și nici măcar lin. În 1969 am făcut saltul spre marea performanță și spre profesie, la I.E.F.S., sub conducerea prof. Șt. Strole. Doi ani mai tîrziu eram pentru prima oară selecționat în lotul național. Dar antrenorul emerit Nicolae Sotir nu prea manifesta încredere în perspectivele mele de jucător internațional. Și s-a dispensat de mine. Atitudinea sa m-a durut, dar nu m-a demobilizat. Dimpotrivă, m-a ambiționat. Îmi cunoșteam bine posibilitățile, capacitatea de efort, acumulările tehnico-tactice, dar mai ales credeam în mine. Voiam să mă realizez ca sportiv de mare performanță și am început să muncesc și mai mult, strîngînd din dinți uneori. În 1973 am terminat studiile și am trecut la Steaua, în echipa antrenorului Tănase Tănase, unde am găsit mediul care îmi trebuia — acela de muncă foarte intensă. După un an îl aveam ca antrenor pe maestrul emerit al sportului Aurel Drăgan, de la care am învățat un lucru important, pe care nu-l deslușisem pînă atunci : jocul colectiv.*

— Revenirea în lot nu s-a produs însă repede...

— *Nu. Dealtfel, după eșecul din 1971, cînd m-am întors la I.E.F.S., prof. Șt. Strole mi-a spus, cu multă dreptate : „Tu vei mai ajunge în lot numai atunci cînd vei juca direct în sextetul de bază". Am crezut vorbele antrenorului, care m-au stimulat la un efort și mai mare. O perioadă l-am avut coleg pe maestrul emerit al sportului Gh. Corbeanu, care-și încheia cariera la I.E.F.S. și care era pentru mine nu numai un model, ci și un bun sfătuitor. Lui mă plîngeam adesea că muncesc mult și că senzația că aceasta nu prea se vede. „Ghiță" mi-a spus atunci cu seriozitatea-i cunoscută : „Continuă, pentru că este imposibil să nu ajungi acolo unde dorești!"*

Această apreciere a unui mare voleibalist mi-a dat aripi... În 1975 eram chemat din nou în lot. Și previziunile celor doi pedagogi se împlineau. Atunci — în urma unei încurcături de locuri la vestiare, în timpul pregătirii pentru campionatele europene din Iugoslavia — Gabriel Udișteanu îmi reproșa pe un ton prietenos : „Fir-ai să fii, Popică, mi-ai luat locul în echipă, dar nu înțeleg să mi-l iei și pe cel din vestiar".

— De-atunci te-ai impus ca jucător de bază în reprezentativă ?

— *Da, am rămas mereu în lot, cu excepția unei scurte perioade, în 1976, cînd tot antrenorul Nicolae Sotir, consilier tehnic al echipei, m-a trimis din nou acasă, înaintea „Trofeului Tomis". Tocmai după ce mă remarcasem în mod deosebit la Balcaniadă. A fost o lovitură grea pentru mine și cea mai mare decepție din cariera mea. Am plîns atunci cu întreaga familie. Dar nici de data asta n-am dezarmat. Ca și în alte rînduri, am știut să o iau de la capăt...*

— Care sînt realizările tale cele mai importante ca om și sportiv ?

— *Ca om, consider o realizare deosebită intrarea în rîndul membrilor de partid în 1972, întemeierea unui cămin fericit (soția mea este foarte înțelegătoare și mă ajută efectiv să mă afirm pe plan sportiv), cămin în care a apărut acum trei ani un băiat, iar în curînd va veni și... o fetiță, căreia i-am și pus numele... Ca sportiv, obținerea unui loc în sextetul de bază al echipei Steaua, cu care am cîștigat titlul, și al naționalei, însușirea lecțiilor predate de A. Drăgan despre școala colectivului și capacitatea de a mă antrena singur după un simplu plan de pregătire.*

— Ce crezi despre participarea echipei Românlei la campionatele mondiale care încep peste 11 zile în Italia ?

— *O socotesc o piatră de încercare pentru echipă și pentru întreaga noastră generație, dar și un răspuns în legătură cu reprezentarea voleiului nostru la J.O. Dacă nu ne îndeplinim acest obiectiv, înseamnă că nu am fost o generație strălucită. Apropiata ediție a C.M. va fi, desigur, extrem de echilibrată și dificilă, ca urmare a unor mari progrese generale. Sînt sigur că, dacă vom cîștiga seria de la Ancona, în 30 septembrie vom juca în semifinale.*

Aurelian BREBEANU

NOI SÎNTEM SPORTIVI

Versuri de Aurel Storin — Muzica de R...

Tempo de marș vesel

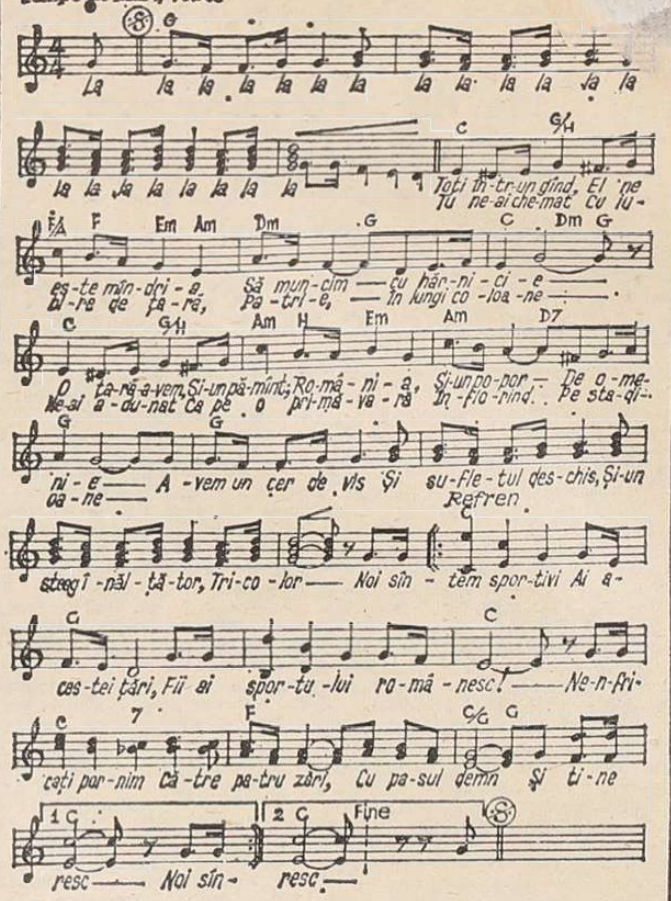
La la la la la la la la la la la la
Toți într-un gînd, El ne Tu ne-ai chemat cu iu-
es-te mîn-dri-a Să mun-cim cu hăr-ni-ci-e
u-re de pă-re, Pa-tri-e, în lungi co-loa-ne
O ță-ră-a-vem, Și-un pă-mînt, Ro-mâ-ni-a, Și-un po-por De o-me-
Ne-ai a-du-nat Ca pe o pri-ma-va-ră În fo-to-rind Pe sta-di-
ni-e A-vem un cer de vis Și su-fle-tul des-chis, Și-un
oa-ne Refren
steag î-năl-ță-tor, Tri-co-lor Noi sîn-tem spor-tivi Ai a-
ces-tei țări, Fii ai spor-tu-lui ro-mâ-nesc! Ne-n-fri-
cați por-nim Că-tre pa-tru zări, Cu pa-sul demn Și ti-ne
resc Noi sîn- resc
Fine

I

Toți într-un gînd,
El ne este mîndria ;
Să muncim cu hărnicie !
O țară-avem,
Și-un pămînt : România,
Și-un popor
De omenie...
Avem un cer de vis,
Și sufletul deschis,
Și-un steag înălțător,
Tricolor...

Refren :

Noi sîntem sportivi
Ai acestei țări,
Fii ai sportului românesc !

Ne-nfricați pornim
Către patru zări,
Cu pasul demn,
Și tinerește !

II

Tu ne-ai chemat
Cu iubire de țară
Patrie, în lungi coloane
Ne-ai adunat
Ca pe o primăvară
Înflorind
Pe stadioane...
Avem un cer de vis
Și sufletul deschis,
Și-un steag înălțător
Tricolor...

Refren

REPETIȚIILE PENTRU SPECTACOLUL SPORTIV AL „DACIADEI"

(Urmare din pag. 1)

spectacolului repetă scenă cu scenă, tablou cu tablou, mereu mai bine, mereu mai închegat, mai frumos, exercițiii prin care la 23 septembrie vor exprima convingător nețărmurită recunoștință partidului, secretarului său general, tovarășului *NICOLAE CEAUȘESCU*, pentru anii luminoși de studenție, pentru minunatele condiții de învățătură, de afirmare în muncă și în viață, precum și angajamentul solemn de a munci și învăța temeinic.

Ne apropiem de șirurile de băieți și fete în echipament alb cu ecusonul pe care scrie „I.E.F.S." în dreptul inimii. Rectorul institutului, prof. univ. *Ioan Șiclovan* îi urmărește cu o undă de mîndrie în ochi, dar și cu exigența pedagogului pentru care cel mai însemnat lucru este acela ca elevul său să se prezinte la nivelul notei maxime. *„Studenții noștri* — ne spunea — *sînt viitori educatori, oameni pentru care «succes» înseamnă calitatea muncii, o calitate tot mai înaltă și de aceea evoluția lor trebuie să fie și o convingătoare pledoarie pentru educație fizică, pentru mișcare, pentru sport".*

Sub conducerea prof. univ. *Gheorghe Ghișoiu*, șeful catedrei de gimnastică, a conf. univ. *Ileana Sima*, a lectorilor *Vasile Voinea* și *Viorica Mocianu*, repriza studenților de la I.E.F.S. se desfășoară în tablouri pline de fantezie : evoluții de gimnastică tematică, dansuri cu eșarfe, exerciții simbolizînd învățătura și munca. Iată, înălțîndu-se parcă spre cer — alcătuite din trupuri viguroase, pline de sănătate — marile construcții socialiste...

Îi recunoaștem în această sugestivă evoluție, în altele, pe tinerii care, înaintînd în anii studenției, urcă în același timp treptele măiestriei sportive. *„Este o mare cinste pentru fiecare din noi* — ne spunea *Natalița Balcan* — *să reprezentăm la grandiosul spectacol din 23 septembrie Institutul pentru educație fizică și sport* — cinste *care presupune însă și o înaltă răspundere".* Ca și Natalița, sîntem siguri, gîndesc și *Petre Lenghel, Vasile Sterea, Dorel Șerban, Agnes Rus, Maria Vasilescu, Ionel Petrescu, Cornel Cornea, Gina Olăreanu, Elena Comaroni* și alți studenți aflați la repetiții. Înțelegem aceasta după conștiinciozitatea cu care se pregătesc, după sîrguința depusă pentru ca fiecare exercițiu să se apropie de perfecțiune.

Răspundem cititorilor

Mai mulți cititori ai ziarului nostru ne-au solicitat, în repetate rînduri, alcătuirea unui clasament al antrenorilor de fotbal români din perioada postbelică. Ideea, departe de a fi originală, ni s-a părut interesantă și, în consecință, am căutat să o punem în aplicare. Dar convertirea unei astfel de intenții în fapt a întîmpinat, firește, o serie de dificultăți. Cea mai importantă dintre acestea a fost alegerea criteriilor în baza cărora să poată fi stabilită ordinea antrenorilor în ultimele trei decenii. Și opțiunea noastră s-a oprit asupra criteriului performanței, pe care l-am socotit, chiar dacă nu pe deplin edificator, oricum cel mai aproape de sensul ideii de sport și de conținutul muncii profesionale a antrenorilor.

În acest fel am luat în considerație realizările diferitelor echipe de club în competițiile interne și internaționale, precum și performanțele obținute de echipele reprezentative cu ocazia participării lor la diverse competiții oficiale. Sistemul de punctaj în baza căruia s-a trecut la întocmirea clasamentului antrenorilor — numai a celor principali — din perioada 1946—1978 a fost următorul : campionatul național de seniori, locul I = 5 puncte, locul II = 3, locul III = 1; cîștigarea Cupei României = 4 puncte, calificarea în finală = 2; cîștigarea titlului de campioană națională la juniori = 2 puncte ; cîștigarea campionatului de tineret = 1 punct ; promovarea în Divizia A = 3 puncte ; calificarea în turneul final al C.M. = 10 puncte ; calificarea în sferturile de finală ale C.E. = 7 puncte ; calificarea în turneul final al J.O. = 7 puncte ; locul V la J.O. = 2 puncte ; cîștigarea titlului de campioană mondială universitară = 2 puncte ; Balcaniada de seniori, locul I = 5 puncte, locul II = 2 ; Balcaniada de tineret, locul I = 3 puncte, locul II = 1 punct ; Turneul U.E.F.A. de juniori, locul I în serii = 2 puncte, finalistă a turneului = 3 puncte ; cîștigarea turneului = 5 puncte ; Cupa Balcanică pentru echipe de club, locul I = 4 puncte, locul II = 2 puncte ; calificarea echipelor de club în turul II al competițiilor europene = 1 punct, în turul III = 2 puncte, în turul IV = 5 puncte.

Iată, în chenarul alăturat, cum arată acest clasament al primilor 35 de antrenori de fotbal dintr-un total de 135 pe care i-am trecut prin filtrul performanței.

1.	Angelo NICULESCU	41 p
2.	Traian IONESCU	36 p
3.	Gheorghe POPESCU	35 p
4–5.	Valentin STĂNESCU	30 p
	Ilie OANĂ	
6.	Nicolae DUMITRESCU	28 p
7.	Ștefan COVACI	26 p
8.	Ilie SAVU	25 p
9.	Francisc RONAY	21 p
10.	Constantin CERNĂIANU	20 p

11. Emeric JENEI 19 p, 12–13. Bazil MARIAN, D. Nicolae NICUȘOR 18 p, 14. Silviu PLOEȘTEANU 17 p, 15–16. C. BRAUN-BOGDAN, I. NUNWEILLER 14 p, 17. Iuliu BARATKI 13 p, 18. Constantin TEAȘCĂ 12 p, 19. Gheorghe STAICU 11 p, 20. Florin HALAGIAN 10 p, 21–23. Andrei SEPCI, Ștefan ONISIE, Tiberiu BONE 9 p, 24–27. Nicolae COVACI, Iosif LENGHERIU, Remus GHIURIȚAN, Ion IONESCU-U.T.A. 8 p, 28–32. Ion MIHĂILESCU, Ion MOTROC, Ștefan VASILE, Marin BĂRBULESCU, Gică NICOLAE 7 p, 33–35. Eugen MLADIN, Vili COVACI, Viorel MATEIANU 6 p.

★ ★ ★

Că tenisul de cîmp este atît de iubit în rîndurile iubitorilor de sport de la noi nu mai constituie un secret pentru nimeni. I. Țiriac, I. Năstase și, mai de curînd, Virginia Ruzici au făcut ca și în cele mai îndepărtate comune să apară „dreptunghiuri cu fileu". Prin scrisori adresate ziarului, însă, tineri muncitori, elevi, studenți își manifestă nemulțumirea față de dezinteresul pe care îl arată unele organe sportive locale față de dorința exprimată de aceștia de a practica „sportul alb", deși s-ar putea găsi, cu relativă ușurință, mijloacele necesare. În urmă cu cîtva timp am primit o asemenea sesizare din partea unor elevi de la Liceul „E. Hurmuzachi" din RĂDĂUȚI și a unor angajați ai I.P.L. din aceeași localitate. În limita posibilităților, ziarul nostru a sprijinit dezvoltarea tenisului. Și acum s-a luat contact cu federația de specialitate și aceasta, printr-o serie de specialiști, ar putea asigura primele îndrumări tehnice. Rămîne doar ca organele locale, asociațiile și cluburile sportive, consiliile orășenești și județene pentru educație fizică și sport să fie mai receptive. Iată de ce aducem problema ridicată de cititorii din Rădăuți în atenția C.J.E.F.S. Suceava, încredințați că odată cu începerea anului școlar (chiar cu ajutorul elevilor) s-ar putea pune bazele unei activități tenisistice la liceul în cauză, dacă nu și la I.P.L. Rădăuți sau poate la bazele Sănătatea și Voința, ale căror terenuri de tenis, după cum sîntem informați, sînt insuficient folosite și nu prea bine întreținute.

Cu cîtva timp în urmă, cititorii P. FABIAN din comuna Curtuișeni — Bihor și P. ȚĂRAN din Ghilad — Timiș ne-au făcut cunoscut faptul că nu primesc la timp — uneori chiar deloc — ziarul la care sînt abonați. Sesizările respective au fost trimise direcțiilor județene de poștă și telecomunicații Bihor și Timiș care, cu o operativitate ce merită a fi evidențiată, au rezolvat cazurile respective, așa cum reiese din adresele lor (dealtfel, chiar tov. P. Fabian a confirmat în scris acest lucru).

Avînd aceste exemple, recomandăm abonaților care mai întîmpină greutăți în primirea ziarului să se adreseze direcției de poștă și telecomunicații — atelierul de presă — din județul respectiv, organ care, conform hotărîrilor de partid, are datoria să le răspundă în privința măsurilor întreprinse, să intervină cu promptitudine pentru remedierea eventualelor carențe care se mai manifestă în difuzarea presei, mai ales în zonele unor oficii comunale.

ODIHNĂ LA MUNTE

În serii de cîte 6 zile se pot petrece odihnitoare zile de vacanță la stațiunile :

BORȘA (județul Maramureș ; 850 m altitudine) : cazarea în vile cu camere de 2 paturi, seria începe la 19 septembrie.

BORSEC (județul Harghita, 900 m altitudine) : stațiune de interes turistic general, oferă șejururi plăcute începînd cu 12 septembrie.

BUȘTENI (județul Prahova, 882 m altitudine) : vilele stațiunii, cu camere de 2–3 paturi, asigură popasuri plăcute la poalele Caraimanului, Jepilor Mari și Jepilor Mici. Plecarea a fost stabilită pentru 12 septembrie.

PREDEAL (județul Brașov, 1060 m altitudine) : într-un climat subalpin, la izvoarele Prahovei și Timișului, vacanțele devin de neuitat. Seria la 12 septembrie.

Biletele se găsesc la filialele I.T.H.R. București din Bd. 1848 nr. 4, Bd. N. Bălcescu nr. 35, Bd. Republicii nr. 68 și Calea Griviței nr. 140.